

Fővárosi Ítéltábla

[2.Kpkf.50.486/2007/3.](#) szám

A Fővárosi Ítéltábla a Magyar Cementipari Szövetség (Budapest) I.r., Duna Dráva Cement Kft. (Vác.) II.r., a HOLCIM Hungária Cementipari Zrt. (Lábatlan) III.r. felpereseknek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, Hiv.sz.: Vj-73/2001.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi április hó 02. napján kelt [3.K.33.417/2006/8.](#) számú végzése ellen a II.r. felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a II.r. felperest, hogy 15 napon, belül fizessen meg az alperesnek 7.000 (azaz hétezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 12.000 (azaz tizenkettőezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye

Indokolás

Az alperes a 2002. október 8. napján kelt Vj-73/2001/65. számú határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont vállalkozások (felperesek és a perben nem álló BÉCEM Rt.) azzal, hogy a „Havi adattár” néven 2001-ig olyan információs rendszert működtettek, amely egyes vállalkozásokra vonatkozó, máshonnan be nem szerezhető, a többi vállalkozás üzleti döntéseit befolyásoló üzleti adatokat tartalmazott, versenykorlátozó módon egyeztettek piaci magatartásukat. Megállapította továbbá, hogy a III.r. felperes jogelődje által alkalmazott azon kedvezményrendszer, amely szerint az import cementet nem forgalmazók számára árkedvezményt ajánlott, gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek minősült. A piaci egyeztetés miatt a II.r. felperest 80.000.000 forint, a III.r. felperest 40.000.000 forint, a gazdasági erőfölénnyel visszaélés miatt pedig a III.r. felperest 30.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte.

A Fővárosi Bíróság a 2005. január 21. napján kelt [2.K.33.814/2002/24.](#) számú ítéletével az alperes határozatát akként változtatta meg, hogy megállapította: a felperesek versenykorlátozó magatartást nem valósítottak meg, egyben a felpereseket az ez okból kiszabott bírság megfizetése alól teljes egészében mentesítette. Az elsőfokú bíróság a III.r. felperessel szemben a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt kiszabott bírság összegét 20.000.000 forintra mérsékelte, egyebekben a III.r. felperes keresetét e vonatkozásban elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a III.r. felperes és az alperes nyújtott be fellebbezést, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 2006. május 3. napján kelt és jogerős [2.Kf.27.134/2005/10.](#) számú ítéletével bíralt el és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a III.r. felperes gazdasági erőfölénnyel való visszaélésének elbírálására vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyta, egyebekben az arra vonatkozó megállapítását, hogy a felperesek versenykorlátozó magatartást nem tanúsítottak, hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot e körben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a versenykorlátozó magatartásra vonatkozó teljes részében érdemi másodfokú elbírálásra alkalmatlannak tartotta, figyelemmel arra, hogy azt az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg, mivel a vizsgált időszakra vonatkozó felperesi és alperesi bizonyítékok értékelésének elmaradását nem indokolta, a közigazgatási határozathoz és keresethez nem tartozó bizonyítékok alapján döntött.

A Fővárosi Ítéltábla ítéletével szemben a III.r. felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyet a Legfelsőbb Bíróság a 2007. április 4. napján kelt [Kfv.II.39.262/2006/10-II.](#) számú részítéletével bíralt el és a Fővárosi Ítéltábla [2.Kf.27.134/2005/10.](#) számú ítéletének mint részítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott, a III.r. felperesre vonatkozó részét hatályában fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező rendelkezése folytán megismételt eljárása során a 2006. december 20. napján kelt [3.K.33.417/2006/6.](#) számú végzésével megállapította, hogy az elsőfokú ítélet a III.r. felperesre kirótt 20.000.000 forint bírság vonatkozásában 2006. január 22. napján jogerőre emelkedett és az ítélet ezen részében végrehajtható.

Ezt követően a II.r. felperes a végzés kijavítása, illetőleg hivatalból történő kiegészítése iránti kérelmet terjesztett elő annak megállapítására, hogy az őt a bírság megfizetése alól teljes egészében mentesítő elsőfokú ítéleti rendelkezés is jogerőre emelkedett, és az ezen részében is végrehajtható, miután a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet e részét nem helyezte hatályon kívül.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp:) 225. és 226.§-a alapján a II.r. felperes kérelmét elutasította. Határozatában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy a felperesek nem tanúsítottak versenykorlátozó magatartást, majd ezzel szoros összefüggésben mentesítette a II.r. felperest a bírság megfizetése alól. E körben azonban a másodfokú bíróság a felperesek versenykorlátozó magatartására vonatkozó elsőfokú bírói döntést hatályon kívül helyezte, ezzel természetesen az elsőfokú ítéletnek a II.r. felperessel kapcsolatos, a bírság megfizetése alóli mentesítést jelentő rendelkezéseit is megsemmisítette. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az új eljárásban a felperesi versenykorlátozó magatartás körében kell az eljárást lefolytatnia, melynek egyik lehetséges következménye az, hogy a bíróság elfogadja az ezzel kapcsolatos alperesi álláspontot, majd pedig a II.r. felperesre vonatkozó jogkövetkezményekről érdemben fog dönteni. Megállapította, hogy a kérelemben hivatkozott és a III.r. felperesre vonatkozó ítéleti megállapítások elkülöníthetőek és önállóan megítélendők. Kiemelte, hogy a versenykorlátozó magatartással szoros összefüggésben értékelte az első-, illetőleg a másodfokú bíróság is a jogkövetkezményt, míg a gazdasági erőfölénnyel történő visszaélés miatt egyedül III.r. felperest marasztalta el.

A felperes fellebbezésben az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és kérelme teljesítését kérte. Változatlanul állította, hogy kifejezett rendelkezés hiányában a másodfokú bíróság ítéletének rendelkező része nem értelmezhető oly módon, ahogy azt a kérelmét elutasító döntésében az elsőfokú bíróság megtette. Változatlanul állította, hogy az őt a bírság fizetése alól mentesítő elsőfokú ítéleti rendelkezés hatályában fennmaradt, így a jogerő megállapítására és e körben a végzés kijavítására, hivatalból történő kiegészítésére lehetőség volt.

Az alperes fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. Állította, hogy annak jogi indokolása megfelelő, és a felperesi jogértelmezés minden alapot nélkülöz.

A II. r. felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése mellett utasította el a II. r. felperes kérelmét. A II. r. felperes fellebbezésében felhozott indokok az elsőfokú döntés megváltoztatását és a kérelem teljesítését nem alapozzák meg.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a II. r. felperes kérelmét a jogerősítő végzés kiegészítése iránti kérelemnek tekintette és a Pp. 225-226.§-ai alapján bírálta el.

A kérelem kapcsán azt kellett vizsgálni, hogy a II. r. felperes vonatkozásában van-e lehetőség a korábbi elsőfokú bírói döntés (a 80.000.000 forint bírság megfizetése alóli mentesítés) jogerejének megállapítására.

A Pp. 228. §-ának (1) bekezdése szerint az a határozat, amely fellebbezéssel nem támadható meg, kihirdetésével (218.§) emelkedik jogerőre; azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani, a határozatnak a féllel történt közlésétől (219.§) kezdődnek.

A Pp. 228.§-ának (4) bekezdése értelmében a határozat jogerőre emelkedésére a kellő időben benyújtott fellebbezésnek, illetőleg csatlakozó fellebbezésnek halasztó hatálya van; az egyik pertárs fellebbezésének (csatlakozó fellebbezésének) a hatálya a többi pertársra csak az 51.§ a) pontja esetében terjed ki. Ha azonban a fellebbezésre jogosult a határozatnak csak valamely része vagy valamely rendelkezése ellen él fellebbezéssel (csatlakozó fellebbezéssel), a határozatnak a fellebbezéssel (csatlakozó fellebbezéssel) nem érintett része (rendelkezése) jogerőre emelkedik. Jogerőre emelkedik a határozatnak az a része is, amely ellen fellebbezésnek (csatlakozó fellebbezésnek) helye nincs.

Ahogy erre az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott, a II. r. felperes által jogerősíteni kívánt ítéleti rendelkezés a [2.K.33.814/2002/24.](#) számú ítélet része volt, amely ítélettel szemben mind a III. r. felperes, mind az alperes fellebbezéssel élt, mely okból a fellebbezések az elsőfokú bíróság rendelkezéseit teljeskörűen érintették. Az elsőfokú ítéletnek tehát nem volt olyan rendelkezése, mely ellen fellebbezés előterjesztésére nem került sor, mivel az alperes a felperesek keresetének teljes körű elutasítását kérte, míg a III. r. felperes a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés kapcsán tett megállapításokat vitatta. Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet egyes rendelkezésének jogerősítésére nem volt lehetőség a Pp.

228.§-ának (4) bekezdése alapján, míg a fellebbezések elbírálása folytán született másodfokú ítélet (mint részítélet) a Pp. 228.§-ának (1) bekezdése alapján a kihirdetés napján, azaz 2006. május 3. napján jogerőssé vált, amely a II. r. felperes vonatkozásában a bírság megfizetése alóli mentesítést jelentő rendelkezést nem tartalmazott.

A Fővárosi Ítéltábla [2.Kf.27.134/2005/10.](#) számú ítélete - lényeges eljárási szabálysértés miatt - alapjaiban semmisítette meg az elsőfokú bíróság gazdasági erőfölénnyel kapcsolatos ítéleti rendelkezéseit, mivel azt érdemi másodfokú elbírálásra nem találta alkalmasnak. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem a megfelelő bizonyítékok értékelése és mérlegelése alapján hozta meg döntését és jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek gazdasági versenyt korlátozó magatartást nem tanúsítottak, és ez okból mentesítette a II. r. felperest a bírság alól, a súlyos eljárási hiba elkövetése nemcsak a jogsértés, de az annak jogkövetkezményei tekintetében tett ítéleti megállapításokat is megsemmisítette. Ennek megfelelően és a másodfokú ítélet indokolása alapján is egyértelmű, hogy a [2.K.33.814/2002/24.](#) számú ítéletnek a II. r. felperest a bírság megfizetése alól mentesítő rendelkezése nem maradt hatályban, annak jogerősítésére ez okból sincs mód.

Az okból is téves a II. r. felperes hivatkozása, mert a Pp. 220-221.§-a alapján az ítélet rendelkező részének és indokolásának összhangban kell lennie, és a bíróság feladata, hogy az ítélet indokolásában röviden megjelölje a megállapított tényállást, a bizonyítékokat, és a vonatkozó jogszabályokat. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása alapján kétség sem merülhet fel a tekintetben, hogy az elsőfokú ítéletet nemcsak a jogsértés, hanem a jogkövetkezmények tekintetében levont jogi következtetések kapcsán is jogsértőnek vélte.

A fent kifejtettek értelmében a II. r. felperes alappal nem kérhette az elsőfokú ítélet rendelkezésének jogerősítését, és az ez irányú kérelmének elutasítása jogszerű volt.

Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 259.§-a szerint alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Bár a fellebbezés nem érinthette a 2006. december 20. napján kelt 6. sorszámú jogerősítő végzést, a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a teljes körűen fellebbezéssel támadott elsőfokú ítélet jelölt része jogerejének megállapítására nem volt jogszabályi lehetőség a Pp. 228.§-ának (1) és (4) bekezdése alapján.

A sikertelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, míg a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2007. évi július hó 11. napján